

Samme vil blive Tilfældet i den følgende Tid, ligesom jeg er tilbøielig til at troe, hvad det ærede Medlem fra Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) igaar sagde, at ingen Godseier vil benytte de 50-aarige Forpagtninger, naar nærværende Lov kommer ud. Interessen for de Vedkommende troer jeg ikke er saa stor, at den staaer over Interessen for sig selv; dette gjælder ligesaa vel i dette Forhold som i alle andre. Naar den høitærede Minister ligesom flere ærede Medlemmer i Gaarsmødet og Dagsmødet have meent, at det var besynderligt at høre Retten til at bortforpagte, efterat man for et halvt Aar siden — det er da iøvrigt ikke saalænge siden; det er kun 4—5 Maaneder siden — har vedtaget en Lov, som indfører Forbedringer i dette Forhold, skal jeg gjøre opmærksom paa, at flere af os udtrykkelig ved Behandlingen af denne Lov toge en Forvaring imod, at man lod os høre Noget, naar vi maaskee næste Aar kom med Forslag om at hæve hele denne Forpagtningsret. Dette blev sagt af flere end een Rigsdagsmand, og naar man har gjort dette, kan man ikke for tænke os i, at vi nu komme med et saadant Forslag. Altsaa det Besynderlige herved have vi tilintetgjort ved at tage en saadan Forvaring; men hvis det forøvrigt er besynderligt at forandre en Lov, der saa nylig er given, saa har Regjeringen gjort sig skyldig i den samme Besynderlighed, thi det Forslag, der foreligger fra Regjeringen, gaaer netop ud paa at gjøre en Forandring i dette Forhold, hvorefter vi vedtog den Lov, som udkom den 25de Juni d. A., og det hedder jo i Motiverne, saaledes som jeg før oplæste, at der endnu i dette Forhold er mange og betydelige Uoverensstemmelser mellem disse to Arter af Brug. Naar de altsaa nu efter denne Lov ere saa mange og saa store, at Regjeringen har anseet det for nødvendigt paany at komme med et Lovforslag angaaende den samme Sag, saa synes det jo, at denne Besynderlighed maa falde paa Regjeringen ligesaa vel som paa os Andre, thi vi erkende jo fra begge Sider, at Forholdene ingenlunde ere ordnede tilfredsstillende ved den Lov, vi fik i Sommer. — Den ærede sidste Taler kom blandt Andet til at udlægge nogle Uttrin-

ger, som igaar fremkom fra det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), derhen, at det nævnte ærede Medlem skulde have yttret sig om, at han vilde gaae en vis antydning Vej i denne Sag som Straf eller Hævn over Landsstinget for sidst. Dette er en meget velvillig Fortolkning af det ærede Medlem. Jeg troer slet ikke, at det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds paa nogen Maade har talt om Straf eller Hævn eller noget Saadant. Det ærede Medlem sluttede ganske rigtigt fra, hvad der sidst var skeet i Landsstinget, til, hvad han vilde gjøre her, men dette er jo Noget, som jeg troer, at de allerfleste af os ville gjøre og maae gjøre; vi maae spørge: hvorledes vil Landsstinget stille sig til denne Lov, og jeg antager, at det ogsaa har staaet saaledes for det ærede Medlem. Da Landsstinget sidst forkastede det Forslag til en Afløsning af Fæstevæsenet, som da forelaa, udtalte det jo meget stærkt og bestemt, at man ikke skulde lægge Hænderne i Ekjodet; men at man skulde slaae ind paa en anden Vej, og der skulde man gjøre indgribende og stærpende Bestemmelser, som ikke ligefrem skulde gaae ud paa at tvinge til at sælge; man skulde ved paa forskjellig Maade at gjøre Indskrænkning i Godseiernes Rettigheder over Fæstegodsset gjøre dem villige til at sælge ved frivilligt Salg. Nu er jeg fuldt overbevist om, at Landsstingets ledende Mænd — og navnlig Medlemmerne af det paagjældende Udvalg — fuldstændigt have meent, hvad de sagde, og derfor siger jeg, at jeg holder mig overbevist om, at enten vi vedtage Forslaget under Nr. 1 eller det under Nr. 2, vil det Fleertal i Landsstinget, som ifjor anviste os denne Vej, ogsaa stemme for det iaar, thi det vilde jo være forunderligt, om de, naar vi nu fulgte deres Anviisning, saa ikke vilde gaae med. Jeg kan altsaa ikke tvivle om dette, og naar jeg nu — efter i Udvalget at have forbeholdt mig for mit personlige Vedkommende Frihed til at stemme for Forslaget under Nr. 1, ligesom jeg efter Forhandlingen finder det rigtigt — skulde være betænkt paa at stemme for Forslaget under Nr. 1, saa er det i den Overbeviisning, at, enten det nu er Forslaget under Nr. 1 eller Nr. 2, der bliver